

Ako môže rodina uľahčiť predškólákovi vstup do školy?

Aj vy sa obávate, či bude váš predškólák dobre pripravený na vstup do základnej školy, keďže väčšinu času sú materské školy zatvorené? Prinášame vám zopár tipov, ako ho dobre pripraviť na školu aj v domácom prostredí.

Školská zrelosť býva najčastejšie charakterizovaná ako stav dieťaťa, ktorý zahŕňa jeho zdravotnú, psychickú a sociálnu spôsobilosť začať školskú dochádzku. Dieťa, ktoré má zvládnuť požiadavky školskej dochádzky, by teda malo byť zrelé a pripravené na vstup do 1. triedy základnej školy.

V súvislosti so školskou zrelosťou sa uvádzajú najčastejšie jej tri zložky:

- fyzická zrelosť (telesná čiže somatická),
- psychická zrelosť,
- sociálne a emocionálne zrelosť (ktorej súčasťou je aj pracovná zrelosť).

TIPY, AKO DIEŤAŤU POMÁHAŤ

1. PRIEBEŽNE VIESŤ DETI K TÚŽBE PO POZNANÍ

Hlavnou úlohou rodiny je priebežná výchova dieťaťa, pretože rodičia by svoje dieťa nemali učiť len pre zápis, ale pre ďalší život. Určite nie je vhodné, aby rodičia dieťa školou strašili (napr. v škole ťa vychovajú, tam budeš musieť počúvať, tam si to s tebou pani učiteľka vybaví, ak nebudeš počúvať, dostaneš od pani učiteľky poznámku alebo zlú známku ...). Dôležitou úlohou rodiny je viesť dieťa k túžbe po poznaní, dieťa by sa do školy malo tešiť. Rodičia by teda pred ním nemali o učení, o škole, o učiteľoch hovoriť negatívne.

2. TRÁVIŤ SPOLOČNE DOSŤ ČASU

Rodičia by si pre svoje dieťa mali nájsť pravidelne čas, teda venovať sa mu nielen nárazovo (napr. mesiac pred zápisom do 1. triedy základnej školy), ale priebežne. Je samozrejme náročné sklbiť zamestnanie, starostlivosť o domácnosť a výchovu detí. Najmä v aktuálnej dobe, keď veľa rodičov je nútených vykonávať svoju prácu z domu. Aj napriek tomu, alebo práve preto by rodičia mali s deťmi veľa hovoriť, čítať im, spievať, kresliť, stavať, modelovať, športovať, hrať sa ... Jednoducho byť s nimi a poskytnúť im čas a priestor na vzájomné činnosti, hry či spoločné prechádzky.

Dôležité je nezabúdať na bežné činnosti: spoločne raňajkovať, večerať, niečo pripravovať, upratovať, starať o kvety alebo domácich miláčikov, spoločne plánovať, spoločne sa radovať a smiať sa atď.

Ideálne je, keď sa aj malé deti zúčastňujú bežných činností v domácnosti (napríklad ukladajú riad do umývačky, pomáhajú vysávať, ustielajú, utierať prach atď.). Deťom samozrejme musíme činnosť prispôbiť, aby ju boli schopné zvládnuť a nezabúdajme ich priebežne chváliť. Deti tak majú pocit dôležitosti a cítia sa ako nenahraditeľná súčasť rodiny, čo pomáha posilňovať rodinné vzťahy.

3. PRAVIDELNE OPAKOVAŤ ČINNOSTI

Veľký význam pre dieťa, ale aj pre spolupatričnosť všetkých členov rodiny majú rituály - pravidelne sa opakujúce činnosti. Nemusí ísť len o sviatočné rituály (oslava Vianoc, oslava Veľkej noci, oslava narodenín atď.), ale veľký význam má napr. aj uspávací rituál, kedy sa dieťa po večernej hygiene zakaždým teší na rozprávku pred spaním, ktorú mamička alebo otecko číta. Po prečítanej rozprávke nasleduje pomaznanie, pusa na dobrú noc atď.

4. ZABEZPEČIŤ STABILNÉ RODINNÉ PROSTREDIE

Budúci školák potrebuje mať stabilné rodinné prostredie, ktoré mu poskytuje pocit bezpečia a istoty, aby bez väčších problémov zvládol začatie povinnej školskej dochádzky, ktorá býva spojená so zvýšením nárokov nielen na dieťa, ale aj ostatných členov rodiny.

5. ZABEZPEČIŤ PODNETNÉ PROSTREDIE

Dôležitým predpokladom školskej pripravenosti a následne aj školskej úspešnosti dieťaťa je podnetnosť rodinného prostredia. Nezáleží na kvantite podnetov, ale na ich kvalite a tiež na tom, či podnety, ktoré rodina dieťaťu poskytuje, sú relevantné z hľadiska požiadaviek súčasného školského systému.

Desatoro prváčka, alebo čo by mali rodičia budúceho prváčka vedieť?

1. Dôverujte mi.

Potrebujem si veriť. S vašou pomocou prvú triedu zvládnem.

2. Tešte sa so mnou na školu.

Ja sa tiež budem tešiť.

3. Majte ma radi takého, aký som.

Potrebujem vedieť, že som v niečom výnimočný, a že aj keď sa mi niečo nepodarí, stále ma máte radi.

4. Buďte dôslední a choďte mi príkladom.

Potrebujem mať jasne stanovené hranice, inak som zmätený a neistý.

5. Nájdite si na mňa čas.

Nebudem potom hnevať.

6. Buďte trpezliví.

Ak mi niečo nejde, netrestajte ma, potrebujem ešte vašu pomoc.

7. Nepreťažujte ma.

Aby som bol úspešný, potrebujem čas na odpočinok a hru.

8. Chváľte ma a povzbudzujte ma.

Budem sa ešte viac snažiť.

9. Nepreceňujte ma ani ma nepodceňujte.

Mohli by ste mi totiž ublížiť.

10. Zachovajte pokoj.

Aj ja sa chcem naučiť riešiť problémy.

(Upravené podľa textu PhDr. Jany Kropáčkovej, Ph.D.)